

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.376 van 30 juni 2015
in de zaak A. 216.083/XIV-36.480**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Vincent Neerinckx
 kantoor houdend te 9140 Temse
 Akkerstraat 1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 8 juni 2015, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 145.939 van 21 mei 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 12 juni 2015aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. Verzoeker herhaalt in het eerste middel zijn kritiek die hij reeds heeft aangevoerd voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en stelt dat hij “de lezing welke de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en de Raad van State geven aan art. 10, lid 1 van de Richtlijn 2004/39/EG niet [kan] bijtreden” en dat “de interpretatie (door de Raad en het Grondwettelijk Hof) van art. 10, lid 1 van de Richtlijn [...] niet [strookt] met de bewoordingen zelf van het artikel”.

Volgens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie is de afgifte van een verblijfsvergunning aan een onderdaan van een derde land die gehuwd is met een onderdaan van een lidstaat niette beschouwen als een rechtscheppende handeling, maar als een handeling waarbij de lidstaat de individuele positie van een onderdaan van een derde land ten opzichte van de bepalingen van het gemeenschapsrecht vaststelt. Dit blijkt ook uit de bewoordingen van artikel 10 van de richtlijn 2004/38 dat stelt dat het verblijfsrecht van de betrokken familieleden wordt “vastgesteld” door de afgifte van een verblijfskaart. De bedoelde verblijfstitels zijn declaratoir en niet constitutief van aard. Het eerste middel is kennelijk ongegrond.

2. Artikel 297 van het Gerechtelijk Wetboek is niet van toepassing op de leden van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wier onverenigbaarheden worden bepaald in artikel 39/45 e.v. van de vreemdelingenwet. Het tweede middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

Verder uit verzoeker kritiek op de termijn die vermeld wordt in de akte van kennisgeving van het bevel om het grondgebied te verlaten. Een eventueel gebrek in de kennisgeving van de aanvankelijk bestreden beslissing heeft echter geen invloed op het rechtmatige karakter van de genomen beslissing zelf. Het tweede middel kan in die mate niet tot de cassatie van het bestreden arrest leiden.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op dertig juni tweeduizend vijftien,
door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams